

Testament Volmera fragment opracowania

W 1825 roku, 73-letni Volmer sporządził testament spisany na siedmiu stronach rękopisu. Testament był złożony w zalakowanej kopercie z datą 10 lutego 1825 i zdeponowany w Sądzie Krajowym w Międzyrzeczu. Koperta była opatrzona siedmioma czerwonymi pieczęciami lakowymi tj. pięcioma pieczęciami Volmera z napisem JJV oraz dwiema pieczęciami sądowymi z napisem: po polsku – Sąd Ziemiański w Międzyrzeczu i po niemiecku – Konigl.Preuss.Land Gericht zu Meseritz. Johann Jacob Volmer w swoim testamencie wymienia wdowę Annę Rozynę Schroder zd. Zachert – siostrzenicę Volmera i Carla Augusta Furchtegotta Schrodera oraz dwie siostry: Annę Fryderykę Wilhelminę Werner zd. Schroder i Karolinę Julianę Dorotę Żychlińską zd. Schroder – żonę właściciela Nowego Gorzycka koło Pszczewa.

Volmer w swoim testamencie sporządził legat tj. zapis w trzynastu punktach:

- 1/ kwotę 20 000 talarów dla Matyldy Luizy Kogel, właścicielki wsi Strychy koło Przytocznej,*
- 2/ kwotę 10 000 talarów na budowę nowego kościoła ewangelickiego,*
- 3/ kwotę 1 000 talarów na działalność kościoła ewangelickiego w Międzyrzeczu,*
- 4/ kwotę 2 000 talarów dla wdowy po kaznodziei i jej dzieci,*
- 5/ kwotę 2 000 talarów dla władz miejskich z przeznaczeniem na wyposażenie nowego kościoła ewangelickiego,*
- 6/ kwotę 4 000 talarów na budowę szpitala ewangelickiego,*
- 7/ kwotę 2 000 talarów na budowę szpitala katolickiego,*
- 8/ kwotę 1 000 talarów na budowę szpitala żydowskiego*
- 9/ kwotę 10 000 talarów zdeponowanych u burmistrza z przeznaczeniem na działalność gminy ewangelickiej i katolickiej,*
- 10/ kwotę 4 000 talarów dla kościoła ewangelickiego w Pieskach,*
- 11/ kwotę 2 000 talarów dla kaznodziei w Pieskach,*
- 12/ kwotę 1 000 talarów dla wdowy po kaznodziei w Pieskach,*
- 13/ kwotę 1 000 talarów, która miała pozostać w majątku Volmera w Pieskach.*

Ponadto, 6 lutego 1829 roku, Volmer zapisał 10 000 talarów dla swoich krewnych – dzieci Marii Magdaleny Meissner zd. Koil, która zmarła w 1794, w wieku 50 lat. Kwotę 10 000 talarów miało otrzymać osiem osób z rodziny Meissnerów tj.:

- Johann Martin - a po jego śmierci jego dzieci

- *Johann Gottlieb – zamieszkały w Lublinie*

- *Johann Jacob*

- *Anna Rozyna Werner – zamieszkała w Warszawie*

- *syn Samuela Gotthilfa – zmarłego w Benderach nad Dniestrem*

- *córka Johaniny Beaty Wilhelm – zmarłej w Błoniach koło Warszawy*

- *Carl August – zamieszkały w Zgierzu (Carl August urodził się w 1776 roku w Międzyrzeczu, zmarł w 1845 roku w Zgierzu jako właściciel fabryki włókienniczej)*

- *Anna Maria Helwig – zamieszkała w Międzyrzeczu*

Na egzekutorów swojego testamentu Volmer wyznaczył poborcę podatkowego Sturala oraz właściciela ziemskiego z Siercza – Bucholza. Dodatkowo, w 1828 roku przyznał kwotę 10 000 talarów na budowę nowego kościoła ewangelickiego , który powstał w 1834 roku. Architektem był Karl Friedrich Schinckl. To właśnie Volmer ufundował pozłacaną kulę i krzyż, które zostały umieszczone na wierzchołku kościelnej wieży.

W 1832 roku, w Międzyrzeczu, obchodzono uroczyste osiemdziesiąte urodziny Johanna Jacoba Volmera, którego nazywano dobroczyńcą miasta. Zmarł 31 maja 1836 roku, w wieku 84 lat. Akt zgonu został wystawiony 21 czerwca 1836 w Międzyrzeczu. Na kartce papieru krótki tekst napisany atramentem informuje o zgonie Johanna Jacoba Volmera – mieszczanina i kupca oraz właściciela ziemskiego w Pieskach. Akt zgonu został zaopatrzony w pieczęć parafii ewangelickiej w Międzyrzeczu z wizerunkiem orła pruskiego, a podpis pod nim złożył ówczesny superintendent i proboszcz parafii ewangelickiej w Międzyrzeczu – Eduard Vater. Również w dniu 21 czerwca 1836 Sąd Krajowy w Międzyrzeczu wysłał pismo do Sądu w Kaliszu, a więc na ziemiach polskich zaboru rosyjskiego (w rejonie działania Sądu w Kaliszu położony był Zgierz, w którym wtedy mieszkał spadkobierca Volmera – Carl August Meissner). Na uwagę zasługuje fakt, że pismo niemieckiego Sądu w Międzyrzeczu skierowane do Sądu w Kaliszu sporządzone było po polsku i zaadresowane: „*Do Prześwietnego Trybunału Cywilnego w Kaliszu przez Sąd Królewsko-Pruski Ziemiańsko-Miejski w Międzyrzeczu w sprawie testamentowej śp.Volmera kupca tutejszego o łaskawe wręczenie załączonego tu rozporządzenia sukcesorom do rąk kupca Meyssnera w Zgierzu jego kosztem i zwrot dowodu wręczenia do akt testamentowych*”.

Mieszkańcy Międzyrzecza, w dowód wdzięczności za zasługi Johanna Jacoba Volmera dla miasta, nazwali w pierwszych latach XX wieku jedną z ulic jego imieniem – Volmerstrasse /dzisiejsza ulica Chopina /.

Niewiele można powiedzieć o potomkach Johanna Jacoba Volmera. Wiadomo tylko, że w „Rejestrze ślubów” parafii ewangelickiej w Międzyrzeczu z lat 1872-1923 odnotowano ślub

Augusta Konrada Volmera z Międzyrzecza i Wilhelminy Hedwig Schulz, który odbył się w 1903 roku.

Opracowanie Muzeum Ziemi Międzyrzeckiej